

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Noodslachting enkel mogelijk na acuut trauma bij een gezond dier

Acute botbreuk

Bij het dollen in de stal was eerder die ochtend een drachtige vaars ongelukkig terechtgekomen. De veehouder had de vaars daarna met veel moeite naar het strohok kunnen verplaatsen.

De kalfvaars, nog maar twee maanden voor kalven, stond op drie poten. Toen ik op verzoek van de veehouder naar het dier kwam kijken, zag ik dat de rechterachterpoot totaal onbelast iets van de bodem opgetild bleef. Omdat het in dit geval een achterpoot betrof, was op de drie andere poten lopen nauwelijks mogelijk.

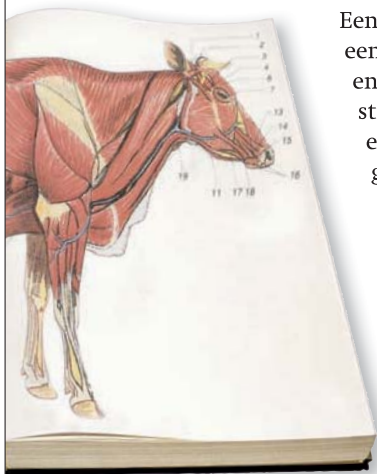
Bij nader onderzoek bleek het gebied rondom de rechterheup bijzonder pijnlijk. Het passief bewegen van de poot gaf een heftige pijnreactie bij de vaars. Waarschijnlijk was de heupkop en misschien zelfs ook het bovenste stuk dijbeen gebroken. Een behandeling van dit type breuk is bij zo'n groot dier als een koe onmogelijk.

De zwelling viel mee en het dier was in goede conditie, zodat in dit geval een noodslachting een mogelijke oplossing was om het dier niet onnodig te laten lijden en tevens de economische schade van deze acute botbreuk te beperken. De kalfvaars voldeed aan de strenge eisen voor zo'n noodslachting en met de veehandelaar/vervoerder werd afgesproken dit rond het middaguur uit te voeren.

Na de door mij uitgevoerde noodslachting, vervoerde de handelaar, voorzien van ingevuld noodslachtingsformulier en VKI-verklaring, het gedode dier onmiddellijk naar het slachthuis.

De encyclopedie **noodslachting**

Een noodslachting mag enkel door een dierenarts worden uitgevoerd en is gekoppeld aan een aantal strikte voorwaarden. Het moet een acuut ongeval zijn bij een gezond dier, dat om welzijnsredenen na het ongeval niet levend naar het slachthuis vervoerd kan worden. De tijd tussen ongeval en noodslachting mag niet langer zijn dan 3x24 uur, maar hoe korter erna, hoe beter. Het betekent minder lijden voor de koe en minder afkeuringen.

Of het dier gezond is, bepaalt de dierenarts die de noodslachting uitvoert. Hij of zij onderzoekt eerst het dier om vast te stellen dat het om een acuut ongeval gaat, om te bevestigen dat het dier niet levend naar het slachthuis vervoerd kan worden en om te controleren of het dier verder gezond is. Uiteraard moet het dier vrij zijn van medicijnen met een wachttijd. De dierenarts doet eerst de levende keuring en voert vervolgens de noodslachting uit. Door een schot door de schedel met het schietmasker wordt het dier bedwelmd en onmiddellijk daarna door het doorsnijden van halsslagaders verbleed. Het gedode dier dient binnen twee uur op het slachthuis te worden uitgeslacht. De vervoerder van het gedode dier neemt ook het volledig ingevulde, door veehouder en dierenarts ondertekende noodslachttingsformulier en het VKI-formulier mee naar het slachthuis.